

عنوان مقاله:

مدل مدیریت عوامل انگیزش فردی، تیمی و سازمانی در توسعه نوآوری های شاخص (مطالعه موردی: ۴ شرکت در شهرک صنعتی توس مشهد)

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نوآوری و راهبردهای عملیاتی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احسان لطفی - گروه مدیریت، دانشگاه صنعتی شاهرود، سمنان، ایران.

سعید آبیای اصفهانی - گروه مدیریت، دانشگاه صنعتی شاهرود، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: توسعه نوآوری شاخص معمولا مستلزم کار با بازارها و فن آوری های جدید است که سطوح بالایی از عدم اطمینان و ریسک را به همراه دارد. توسعه نوآوری های شاخص به دلیل عدم قطعیت بالا منجر به افزایش بروز مسائل پیش بینی نشده می شود. انگیزه بخشی به کارکنان یک چالش مهم در رشد شرکت های بزرگ شناسایی شده است. این مقاله به بررسی روش های انگیزه دهی مدیران به کارکنان در راستای نوآوری شاخص می پردازد. مدیریت عوامل انگیزه بخش ساختاریافته (سازمانی) سهم مهمی در پرورش نوآوری شاخص دارد. مدل پژوهش: این مطالعه یک مدل نظری در حوزه مدیریت عوامل انگیزه بخش سازمانی به منظور توسعه نوآوری شاخص ارائه می کند. مدل آزمون شده و با بررسی موردی چهار شرکت به تفصیل شرح و بسط داده شده است. یافته ها: یافته ها نشان می دهد که مدیران می توانند بر سطح اولیه انگیزش افراد تاثیر بگذارند که به موفقیت در انجام وظایف، ایجاد توسعه یافتگی همراه با بزرگ تر شدن اهداف افراد در سازمان و حمایت سازمانی می انجامد. حوزه انگیزش را می توان در سه سطح مختلف: افراد، تیم های پروژه ای و سازمان طبقه بندی کرد. اصالت/ارزش افزوده علمی: براساس نتایج این پژوهش می توان بیان داشت استفاده از مهارت ها و توانایی در انجام وظایف شغلی افراد و ارتقای نوآوری عملکردی آن ها موثر باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه نوآوری، عوامل انگیزش، مدیریت انگیزش، نوآوری شاخص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368895>

